



בש"פ 1746/24 - מואמן עבאדי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1746/24

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: מואמן עבאדי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט
המחוזי מרכז-לוד ב-עמ"ת 54570-01-24 מיום
30.1.2024 שניתנה על ידי השופט ע' מיכלס

בשם המבקש: עו"ד מאיה גלעדי זולסון

החלטה

1. לפניי בקשת רשות לערור לפיסעוף 53(א1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, על החלטת בית משפט המחוזי מרכז-לוד (השופט ע' מיכלס) ב-עמ"ת 54570-01-24 מיום 30.1.2024, בגדרה נדחה ערר המבקש על החלטת בית משפט השלום בפתח תקווה (השופט א' סלטו) ב-מ"ת 10442-01-24 מיום 10.1.2024.

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 21.4.2021 בשעה 11:45 לערך, המבקש, שהוא תושב אל בירה שבאזור, שהה בפתח תקווה ללא היתר שהייה כדין. בנסיבות אלה, המבקש ניפץ את חלונו האחורי של רכב שחנה בסביבה, נכנס אליו וניסה להתניעו ללא הצלחה. בגין מעשים אלה, יוחסו למבקש עבירות של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוקלפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952; פריצה לרכב בכוונה לבצע גניבה לפי 413 סיפא

לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); חבלה במזיד ברכב לפי סעיף 413 לחוק; וניסיון גניבת רכב לפי סעיפים 413ב ו-25 לחוק.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, המשיבה הגישה בקשה למעצר המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. בית משפט השלום קיבל את הבקשה, בין היתר, לנוכחשני כתבי אישום נוספים התלויים ועומדים נגד המשיב, שהופסקו עקב אי-התייצבותו העקבית לדיונים בעניינו.

בתוך כך, בית משפט השלום עמד על המשקל הגובר שיש להעניק לחשש הממשי מפני התחמקות המבקש מהליכים משפטיים, בהתחשב בשעת החירום הביטחונית במדינה. עוד נקבע, כי החלטת בית משפט השלום בתל אביב מיום 30.12.2023 לשחרר את המבקש במסגרת צו הבאה בהליך אחר אינה מחייבת את שחרורו גם בהליך דנן (להלן: ההליך המוקדם).

4. ערר המבקש לבית משפט המחוזי-נדחה. נקבע, כי בית משפט השלום סמך החלטתו על המסוכנות הנשקפת מן המבקש והחשש הגובר להימלטותו מההליכים, מבלי להתעלם מגילו הצעיר, חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות והיעדר עבר פלילי בעניינו. עוד צוין, כי נסיבותיו האישיות של המבקש כלל לא הוכחו, וממילא בעניין זה יש להעניק להן משקל נמוך.

5. מכאן הבקשה שלפניי. המבקש טוען כי יש להורות על שחרורו בתנאים ממעצר עד תום ההליכים. זאת, בין היתר, בהתחשב במועד ביצוע העבירות; בשינוי בנסיבותיו האישיות והמשפחתיות; ובסתירה שבין החלטת הערכאות קמא להתיר את מעצר המבקש על כנו בגין המיוחס לו בהליך דנן לבין החלטת בית משפט השלום בתל אביב לשחררו ממעצר במסגרת ההליך המוקדם.

6. דין הבקשה להידחות. הלכה ידועה היא כי רשות לערור על החלטה בעניין מעצר תינתן במשורה ובמקרים המגלים סוגיה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, או בהינתן נסיבות המעלות חשש כי נגרם בעניינו עיוות דין (בש"פ 7266/23 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (11.10.2023)).

7. המבקש שב ופורס בפני בית משפט זה את מסכת הנימוקים כפי שפורטה בערר לבית משפט המחוזי. ניכר כי נסיבות הבקשה אינן מעוררות סוגיה עקרונית, ומכל מקום ודאי שאין בהן להצביע כי נגרם למבקש עיוות דין. כפי שציין בית משפט המחוזי, הגשת כתב האישום בשלישית נגד המבקש בגין עבירות בנסיבות דומות מצביעה על דפוס התנהגות חוזר ונשנה המעצים את המסוכנות הנשקפת ממנו. לכך יש להוסיף את החשש הממשי כי גם בעניין זה ינסה המבקש להימלט מההליכים המשפטיים נגדו.

8. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ה באדר א' התשפ"ד (5.3.2024).



שׁוֹפֵט
